

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz Obecní noviny č.49 leden 2022

Jaký bude rok 2022?

Jaký bude rok 2022? Podle numerologie slibuje naději a víru v nové začátky. Tak věřme, že to tak opravdu bude. Nejprve se ale ještě vrátím k posledním měsícům loňského roku. Vypadalo to, že v nich musíme dohnat vše, co nebylo možné udělat během celého roku. Podařilo se uspořádat odložený Maškarní rej pro děti, Společný ples Zetoráků a Spolku ohnišťanských žen, tradiční Vánoční výstavu, Rozsvícení stromečku a společné zpívání koled. V listopadu jsme, společně se zástupci jednotlivých spolků, vysadili břízy u Pomníku padlých. Více informací k těmto akcím naleznete v samostatných článcích uvnitř zpravodaje. Máme vydáno stavební povolení na rekonstrukci požární nádrže. Zadali jsme zpracování projektu na infrastrukturu pro lokalitu Ohnišťany – Jih. Vybrali jsme zpracovatele výběrového řízení na dodavatele pro projekt I. etapy kanalizace. V některém z předchozích vydání zpravodaje jsem vás informovala, že námi podaná žádost o dotaci na rekonstrukci fasády a podlah Mateřské školy nebyla úspěšná, a že jsme celou akci financovali z rozpočtu obce. Na konci listopadu nás kontaktovalo Ministerstvo financí s informací, že v rámci tohoto dotačního titulu byly ještě uvolněny další finanční prostředky, a že je možné podat žádost znovu, a to i zpětně, ale vše, včetně vyúčtování, musí být vyřešeno do poloviny prosince. Času jsme mnoho neměli, ale stálo to za to, na tento projekt jsme získali 712.806,- Kč (90% celkových nákladů). Úspěšně jsme absolvovali dílčí přezkoumání hospodaření obce v r.2021 (audit). Prosinec byl měsícem příprav rozpočtu na rok 2022 a nových vyhlášek o likvidaci odpadů v obci. Asi jste zaregistrovali, že jsme opět rozšířili likvidaci tříděných odpadů, a to o likvidaci kuchyňských olejů a tuků. V prvních devíti prosincových dnech se v obci narodili tři noví občánci, jedna holčička a dva chlapečci. Vítáme je mezi námi, zatím alespoň takto, oficiální vítání občánků proběhne v březnu. I když byl ten rok 2021 takový, jaký byl, myslím, že se nám, v rámci možností, podařilo uspořádat spoustu akcí, za které organizátorům děkujeme. Pokročili jsme i s jednotlivými rozpracovanými projekty, i když ne vždy to jde tak rychle, jak bychom chtěli nebo jak si někdo představuje.

S jakými plány vstupujeme do roku 2022? Tam, kde to projekty a legislativa umožní, budeme postupně realizovat. To se týká především Revitalizace zahrady v Mateřské škole a Zpevněné plochy pro kontejnery na odpad. Pokračujeme dalšími kroky v projektu kanalizace a v projektu infrastruktury Ohnišťany-Jih. Budeme znovu podávat žádost o dotaci na opravu další části hřbitovní zdi a chceme zkusit podat žádost o dotaci na výsadbu stromů v obnovované Třešňovce. Čekají nás investice do nové techniky pro údržbu obce (nový traktůrek). Nutná bude i investice do potřebných oprav v Obecní hospodě. Budeme zpracovávat Strategický rozvojový plán obce. Stejně jako každý rok budeme sledovat vyhlašované dotační tituly a pokud to půjde, opět se pokusíme získat další finanční prostředky do obecního rozpočtu. Věřím, že tyto naše aktivity sledujete, ale dovolím si poznamenat, že zatím všechny námi podané žádosti o dotace byly úspěšné (i když některé napodruhé). Během roku se určitě opět potkáme na mnoha akcích, které už bereme jako samozřejmost a není snad měsíc, kdy by se v obci něco nekonalo. Pokud se opět nějak drasticky nezmění situace a opět nepřijdou striktní nařízení a zákazy, můžete se, hned na začátku roku, 6.1.2022, těšit na Tříkrálový koncert, který pořádáme ve spolupráci se ZUŠ Nový Bydžov. Opět se zapojíme do pořádání Tříkrálové sbírky. Valné hromady spolků, plesová sezona, maškarní rej pro děti, ... a takhle to bude pokračovat po celý rok. Pořadatelé už mají určitě připraveny svoje plány, vím, že nás čeká i něco úplně nového, ale to se včas dozvíte.

Do nového roku vám přeji především hodně zdraví, pohody a optimismu, dostatek času pro všechny vaše blízké a na všechno, co si přejete a plánujete, i na společná setkávání na pořádaných akcích. Tak, jak bylo napsáno na začátku tohoto článku, ať je to rok nových začátků a ať je pro všechny lepší než ten předchozí.

Stále platí, že budeme rádi, pokud za námi budete přicházet se svými návrhy, požadavky a nápady. Můžete využít úřední hodiny (středa 18:00 – 21:00 hodin), náš email obec.ohnistany@seznam.cz nebo náš obecní facebook.

Eva Jiříčková

Společenská rubrika

V prvním čtvrtletí roku 2022 se budou v naší obci slavit narozeniny sedmdesáté, dvoje sedmdesáté páté, osmdesáté, osmdesáté druhé, osmdesáté třetí, osmdesáté páté, osmdesáté sedmé a osmdesáté deváté.
Všem oslavencům přejeme jenom to nejlepší – hlavně hodně zdraví a srdečně zdravíme paní Marii Pourovou, pana Jiřího Šoltyse, paní Jaroslavu Miškovou, pana Stanislava Frydrýna, paní Růženu Havelkovou, paní Annu Purmovou, paní Annu Müllerovou, paní Zdeňku Klozovou a paní Marii Dědkovou.

Oznamujeme vám, že dne 19. října 2021 zemřel pan Ing. Karel Čipera z Prahy. Bylo mu 87 roků. K naší obci se stále hlásil – jeho manželka pocházela z Lískovic z rodu Františka Smetany.

Oznamujeme vám, že dne 23.října 2021 zemřel ohnišťanský rodák pan Jaroslav Jandera z čísla popisného 21. Bylo mu 92 let.

Oznamujeme vám, že dne 11. prosince 2021 zemřel pan Jan Štrauf z čísla popisného 116. Bylo mu 90 let, dva měsíce a 16 dnů.

Pranostiky na první čtvrtletí roku 2022

Leden – Když čas před vánocemi až do Tří králů - 6. 1. – mlhavý a tmavý jest, následují na to nemoci.
Většina pranostik v prosinci se vztahuje k úrodě příštího roku a výhledům na nastávající zimu.
Únor - Když na Jarmilu přijde z rána tání, nemá sněhu na poli už dlouhé stání.
Únor bílý – pole sílí, ale sedlák co odpočívá , tu sílu o žních neposbírá.
Únorová vánice nese obilí do sýpek a líno do světnice.
Únorový sníh nese sedlákovi dlouhou slámu a sena.
Březen – Na svatého Bedřicha slunko teplem zadýchá, ale nohy nezahřeje.
Březen suchý, duben mokrý, květen větrný pytle obilím a sudy vína nenaplní.
Mrzne-li na den Čtyřiceti mučedníků, přijde ještě čtyřicet ranních mrazíků.
Na svatého Řehoře čáp letí od moře, žába hubu otevře líný sedlák, který neoře.

Obnova březového háje u Pomníku padlých

Když byla vyhlášena výzva 9/2019 Výsadba stromů z Národního programu životního prostředí MŽP, přemýšleli jsme, jak bychom ji mohli využít a kde stromy vysázet. Tato výzva byla určena pro výsadbu stromů pouze v intravilánu obce, rozhodli jsme tedy, že dotaci využijeme pro obnovení březového háje u Pomníku padlých. A tak jsme ve středu, 17. listopadu, společně se zástupci jednotlivých spolků v obci, zasadili dvacet čtyři bříz u Pomníku padlých. Vlastní výsadbě předcházela důkladná příprava tak, abychom ve středu mohli již pouze sázet. V předcházející sobotu bylo vše rozměřeno a vyznačeno přesně podle plánu výsadby, který byl součástí podkladů pro podání žádosti o dotaci a museli jsme jej dodržet. V neděli byly vybagrovány díry pro jednotlivé stromy. Díky Davidovi, Zdendovi, Honzovi, Martinovi, Lubošovi, Milanovi a Petrovi za přípravu. Dodavatelem stromů a ostatního materiálu byla firma OK zahrady, s.r.o., Nový Bydžov. Ve středu po obědě byly stromy a vše potřebné pro výsadbu převezeny z prostoru za obecním úřadem k Pomníku padlých a vše bylo rozmístěno na jednotlivá stanoviště a připraveno tak pro sázení. Díky Romanovi, Tomášovi a Adamovi za pomoc. Vzhledem k tomu, že původní břízy u Pomníku padlých měly symbolický charakter – jejich počet odpovídal počtu padlých v obou světových válkách, chtěli jsme i sázení propojit s nějakou symbolikou. Proto bylo sázení domluveno se zástupci jednotlivých spolků v obci tak, abychom nejen zasadili stromy a společnými silami obnovili původní březový háj, ale abychom ukázali, že i v dnešní, hektické době, pokud je potřeba, umíme spojit síly, a že nám záleží i na historii naší obce. Byli jsme překvapeni, kolik se nás ve středu, ve dvě hodiny odpoledne, u Pomníku sešlo. Na sázení se podíleli členové SDH, Mysliveckého sdružení Hubert, TJ, Zetor klubu, Spolku ohnišťanských žen, členové zastupitelstva obce a další občané obce, kteří chtěli. Sázení bylo zahájeno krátkým proslovem starostky obce, poté jsme si rozdělili úkoly a během hodiny a půl bylo zasázeno a zajištěno vše, co bylo podmínkami dotace nadefinováno. Na závěr byla našimi hasiči zajištěna zálivka stromů. Břízy jsme vybrali nejen proto, že již byly v minulosti u Pomníku vysázeny. Bříza bělokorá, symbol čistoty, světla a nového života, symbol životní energie, štěstí, radosti a nového začátku.

Je potřeba také zmínit, že výše této dotace je 100 %, tj. že veškeré naše náklady nám budou proplaceny. Celá akce byla zakončena společným posezením s malým občerstvením v Obecní hospodě. A věřte, že jsme nejen seděli, ale také jsme plánovali další společné akce. Díky všem, kdo s námi sázeli, všem, kdo se podíleli na vzorné přípravě i všem, kdo nás přišli podpořit. Společně jsme vrátili prostoru kolem Pomníku padlých jeho původní podobu a věříme, že symbolicky opět začíná něco nového. Výsledek naší společné práce můžete posoudit sami.

Eva Jiříčková

Čtyřiadvacet statečných

Dne 17. listopadu 2021 se konala v naší obci významná až historická událost. U pomníku Padlých se nově sázely břízy. Takto řečeno to neznamená téměř nic mimořádného! Ale, tak to není! Ve skutečnosti tam ty břízy rostly už více než sto let, vždy byla-li některá zlomena nebo uschla, byla za ni vysazena jiná. Moc se nad tím nepřemýšlelo. Nebyly to však jen tak obyčejné břízy a ne náhodou jich bylo dvacet čtyři. Za 1. světové války padlo dvacet čtyři ohnišťanských mužů a v těchto břízách byly duše těchto zemřelých mužů. To byla symbolika! Ale, uplýváním času byl tento mýtický důvod skoro zapomenut. Až v nedávném období se současné vedení obce rozhodlo, že je třeba věnovat tomuto místu pozornost a po odborném prověření stavu těchto stromů bylo rozhodnuto vysázet je zcela nově. Loni, v době kovidu, to nešlo a letos málem také ne, přesto to bylo dotažené do svého konce. Vlastně začátku růstu těchto nových bříz. Tak se vrátily i duše zbytečně zabitých lidí. Válka je vždycky zcela zbytečné vraždění lidí! Zastavme se na chvíli na tomto místě a zamysleme se nad příjmeními lidí zapsaných na pamětní desce! O mnohých už ani nevíme, kdo to byl!

Dovolím si vám je připomenout!

Götz František – to byl – asi bratr paní Píšové, manželky řezníka a hostinského pana Josefa Píši. Dům číslo popisné 1 je už od roku 1913 v majetku rodiny.

Odvárko Antonín – byl z rodu Odvárkových, kteří byli ve vsi od nepaměti. Nyní je číslo popisné 7 v majetku paní Frankové.

Sedláček Václav – dům číslo popisné 10 je stále majetkem rodiny.

Rosůlek František – číslo popisné 23 – i zde žijí pokračovatelé tohoto rodu! Ani nedokáži určit jejich příbuzenský vztah. Myslím, že to byl jejich praprastrýc.

Šperk Václav – dům číslo popisné 26. Z války se vrátil smrtelně nemocný a zemřel. Bydlí zde nyní Hyršlovi.

Štěpánek František – dům číslo 30 – původní Štěpánkovi se přistěhovali z Podolib. František se oženil s dcerou Václava Sedláčka z čísla popisného 58.

Sotva se oženil, musel narukovat a byl první ohnišťanskou válečnou obětí. Myslím, že jeho sestra se provdala za Rudolfa Kvasničku. Vdova po panu Štěpánkovi se provdala za Václava Volného.

Slavík Josef – dům číslo popisné 36 – původně pocházel ze Smidar. Padl v průběhu 1. světové války. Majitelem v současné době je pan Bydžovský .

Mysliveček Václav – dům číslo popisné 41. Padl v 1. světové válce. Teprve potom tam přišel rod Vrbových.

Kosek Josef – dům číslo popisné 47. Dnes jsou majitelé manželé Želiaskovi.

Válek Václav z domu číslo popisné 52.

. Myslím, že je pod tímto číslem uváděn proto, že byl krejčím a pracoval u pana Kvasničky. Kdysi jsme jeho identitu zvažovaly s paní Jůzovou a dohodly jsme se, že to byl syn paní Anny Válkové a bratr Blaženky Válkové, kdysi slavné léčitelky a samaritánky!

Drábek František a Mánek Čeněk – oba byli učiteli na zdejší škole.

Němec Josef – dům číslo popisné 80. Pocházel z Chotělic a oženil se s vdovou paní Jirákovou. Byl zde málo znám, byl celoročně zaměstnán ve skřivanském cukrovaru. Denně tam docházel pěšky, to bylo za tmy tam a za tmy zpátky.

Ve válce padl. Dnes jsou majiteli domu Popelákovi.

Müller Josef z domu číslo popisné 81. Padl 29. září 1914 v Srbsku v obci Pričinovič. Ještě ten den tam byl pohřben. Narozený byl roku 1883. Bylo mu 31 let. Dům je stále v rodinném majetku.

Kysela Václav a Josef z domu číslo popisné 103. Oba v této válce padli. I zde se udržel dům v rodině.

Kosek František z domu číslo popisné 106. Je také obětí této strašné války. Dnes dům patří Doudovým.

Hák František bydlel v obecním domě 108 – zabit v 1. světové válce.

Podaný Václav – z domu číslo popisné 17. Pocházel z Humburk. Do čísla 17 se přiženil. Odešel do války a padl.

Šimůnek František a Josef – pocházeli z Pašky. V tomto domě číslo popisné 126, bydlí zde dnes Rieglovi.

Šperk Rudolf z domu číslo popisné 131 . Další oběť války!

Černý Petr byl nájemcem domu číslo popisné 143. Musel ho opustit a jít do války. Byl zraněn a na tato válečná zranění po válce zemřel. Dům byl novým majitelem zbourán.

Drobný Alois – válka ho odvedla na ruské bojiště a pak do zajetí. Odtud se už nevrátil. Domek číslo popisné 142 je stále v majetku rodiny.

To je vše, co mohu o oněch čtyřiadvaceti hrdinech napsat. Možná , že v jejich rodinách se o nich vypravují různé vzpomínky. Je třeba je zapsat a předat dalším generacím Tak, jako vše zapsal až do úplných podrobností pan Josef Hruška ve svém životopise. Napíši alespoň tu část, kde vzpomíná na první den této války.

„ Bylo to dne 26. července 1914, právě na svátek mé matky Anny. Asi kolem deváté hodiny dopoledne matka vyhlédla z okna a řekla, abych se šel podívat, co se to venku děje? Bez kabátu vyběhl jsem ven, šel jsem na náves, kde byl již shromážděn velký shluk lidí kolem obecní tabule a na ni byl připevněn veliký arch papíru. Když jsem přistoupil blíž mohl jsem číst hrozná slova! V záhlaví velikými písmeny stálo: Mým milým národům! Dále byl vylíčen hrozný zločin, který se stal na královských manželech v Sarajevu. Zločin tento nedá se ničím smýt než prolitím krve, nejenom viníků, ale potrestáním celého srbského národa. Proto se vybízejí všichni příslušníci vojsk v celém mocnářství Rakousko - Uherském, aby všechny zbraně schopní vojáci až do stáří 37 roků nejdéle do 24 hodin dostavili se ke svým oddílům.

A nastal zmatek! Hned bylo po vší práci, ač bylo uprostřed plných žní! V podstatě jsme nikdo nevěděl, co vlastně válka je! Ze všech stran ozýval se pláč, nářek a stále se opakovalo slovo válka! Večer jsme se sešli a my, kteří jsme

rukovali, jsme se dohodli ,že pojedeme společně o půl šesté hodině ráno. Sešli jsme se ještě večer na rozloučenou v hostinci u Petřinů. Nebylo nás málo těch starých mazáků, kteří měli opustit druhý den svoje nejdražší, svou obec, svou práci ať byla jakákoliv. Všichni kamarádi – Sucharda Jan, Bydžovský Josef a Václav, Vosáhlo Antonín, Horák František, Štěpánek František, Popek Karel, Špalek Václav, Šťovíček J., Machek J.,Jůza František a Josef, Ježek František, Žďárský J..

Tito opravdoví kamarádi jsme si slíbili v každém případě vždy bratrskou pomoc.

Té noci spal však v obci málokdo. Dne 27. července již ve čtyři hodiny ráno, chodil dům od domu četník a vyháněl nás z domů, ať již jdeme na dráhu. Veškeré obyvatelstvo celé obce stálo na návsi, aby nás vyprovodili k vlaku, ani staří lidé a děti nechyběli. Jaké srdcervoucí scény se odehrávaly na peroně, kde bylo tolik lidí, že od silnice až po most se nemohl nikdo ani hnout. Bylo to smutné loučení s milými, plné pláče a bědování. Mezitím vším přijel vlak a unášel nás na určená místa. Co vše se odehrávalo po nádražích, kudy jsme jeli, nelze ani vylíčit! Ženy s dětmi lehaly si na koleje, jiní chtěli vlak zadržet. Policie i četnictvo mělo dost práce, aby zjednali pořádek. My, kteří jsme byli již ve vlaku, jsme chtěli nějak odvrátit pozornost, zpívali jsme různé písně, které však nešly od srdce.

Kolem desáté hodiny dostal jsem se do Hradce do kasáren. Jejich nádvoří bylo nabité vojáky! Opravdu, začala válka !“ L. Š.

Je tady opět zima a nám se ani nechce věřit, že máme za sebou téměř polovinu dalšího školního roku.
Přes počáteční problémy se zdržením rekonstrukce podlah v přední části mateřské školy, je již opět všechno, jak má být a my si užíváme nově zrekonstruovaných prostor MŠ. Máme zde krásné prostředí, které se snažíme dětem i dospělým ještě zpříjemnit tematickou výzdobou zaměřenou nejen na roční období, ale i na zvyky a tradice, které se k daným obdobím vztahují a odrážejí se i v činnostech a výrobcích dětí. Nově také pro veřejnost připravujeme na chodbě Obecního úřadu v Ohnišťanech nástěnku s obrázky a výrobky našich šikovných školáčků.
Jediné, co nás teď trápí, je větší nemocnost dětí a také současná „covidová situace“, která opět nepřeje tomu, abychom mohli pořádat akce pro děti i veřejnost, na které jsme se moc těšili. Ještě v říjnu jsme ve spolupráci s rodiči opět připravili „Strašidelnou výstavu dýní a duchů“. Dýněmi nás už spoustu let „zásobuje“ rodina Kánských z Ohnišťan, kterým za jejich přízeň moc děkujeme. Jaké strašidelné „kousky“ se nám na výstavě sešly, jste mohli posoudit při podvečerních procházkách kolem školky, kdy jsme „Dýňáky“ i přes jejich velký počet, pravidelně rozsvěceli.

Hned potom jsme se s dětmi pustili do přípravy výrobků na „Vánoční výstavu“ v obci. Děti si vyzkoušely tvoření z keramické hlíny a nám se konečně povedlo vyzkoušet novou keramickou pec, která byla financována z dotací EU. Výrobky se moc povedly a už se těšíme na další tvoření nejen s dětmi, ale pokud to epidemická situace dovolí, i se zájemci o tvoření z řad rodičů či „Spolku ohnišťanských žen“
V MŠ se nám „Covid nákaza“ naštěstí zatím vyhýbá, a tak se snažíme využít čas strávený ve školce co nejlépe. Na svátek sv. Martina jsme s dětmi připravili krátké vystoupení pro rodiče formou nahrávky na webových stránkách MŠ. Pak už začaly ty pravé předvánoční přípravy a těšení se na Vánoce i vánoční dárky. Děti nedočkavě čekaly na pečení voňavých perníčků a vanilkových rohlíčků. S napětím sledovaly, co jim do „punčochy“ nadělila sv. Barbora a trochu se strachovaly při návštěvě sv. Mikuláše, jestli s sebou náhodou Mikuláš nepřivede také čerty. Naštěstí se jejich obavy nevyplnily, a tak si Mikulášskou nadílku všichni v klidu užili. Mikuláš děti za pěknou říkanku či písničku odměnil nejen dobrůtkami, ale

přinesl jim také krásné hračky, za které patří velký dík rodičům Emičky Fišerové.
Na webové stránky MŠ jsme „přidali“ i několik čertovských písní a tanečků našich malých čertíků, ve které se děti, při Mikulášské nadílce, proměnily. Děkujeme rodičům, kteří projevili značnou dávku fantazie, při tvorbě dětských „čertovských“ i „andělských“ kostýmů.
V prosinci se nám podařilo uspořádat školní výlet do „Předvánoční ZOO ve Dvoře Králové“. Výlet provázelo pravé zimní počasí, a tak měly děti možnost sledovat některá zvířata nejen v jejich zimovištích, ale i venku na sněhové pokrývce. A vidět zasněžené velbloudy, byl opravdový zážitek nejen pro děti… Dopravu na tento výlet jsme si částečně hradily z výtěžku za sběr starého papíru, se kterým jste nám na podzim mnozí pomohli. A proto si vás dovolíme znovu oslovit a poprosit o spolupráci. Kontejner na starý papír bude u mateřské školy přistaven hned v lednu 2022, to abyste neměli potíže s tím, kam odložit krabice a papíry od vánočních dárků. Za podporu v této akci vám předem moc děkujeme.
Do Vánoc zbývalo už jen pár dnů, když jsme do MŠ pozvali p. Lenku Čápovou, kterou jsme poprosili, zda by nám pomohla s videozáznamem z vánočního vystoupení dětí. V úterý 14.12.2021 nastal ten správný čas. Děti přišly do školky slavnostně oblečené, a i přes trochu té trémy a nervozity, předvedly ve svém vystoupení to, co se pro rodiče a přátele MŠ naučily. Záznam z vystoupení můžete opět najít na našich webových stránkách. Tímto děkujeme také p. Korandovi za krásnou vánoční koledu i hudební doprovod při našem vystoupení. Sladkou odměnu dětem připravila maminka Karolínky Sýkorové a nebylo to poprvé, kdy jsme s dětmi obdivovali krásu jejích perníčků.
Další odměna čekala na děti pod vánočním stromečkem. Ve čtvrtek 16.12.2021 naděloval ve školce Ježíšek a bylo co objevovat a obdivovat. Děti nedočkavě rozbalovaly tu spoustu různě velikých dárků a balíčků a v očích jim svítily hvězdičky radosti. Bude nám ještě chvíli trvat, než prozkoumáme a vyzkoušíme všechny ty stavebnice, skládanky, hlavolamy a hračky nejen do MŠ, ale i pro hry dětí venku. A malý dárek si děti, jako každým rokem, odnesly i domů.

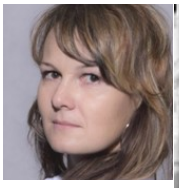

Věříme, že se celková situace brzy opět zlepší a dovolí nám, abychom se mohli vídat a potkávat častěji. Za děti i kolektiv Mateřské školy v Ohnišťanech vám přejeme hodně zdraví, štěstí a pohody v novém roce.

Jana Štanclová, učitelka MŠ

Vánoční stromek v Česku

Vánoční strom na Staroměstském náměstí v roce 2016

Raný příklad veřejného vánočního stromu pro děti nezaměstnaných rodičů v Praze, 1931

V Česku poprvé postavil vánoční stromek pro své přátele v roce 1812 ředitel pražského Stavovského divadla Jan Karel Liebich na svém libeňském zámečku Šilboch. Nový zvyk se však začal prosazovat jen pozvolna, a to až ve 40. letech 19. století v bohatých pražských měšťanských rodinách.
Na vánočních trzích se sice začaly prodávat z Německa dovezené umělé stromečky vyřezané z kartonu nebo tenkých prkének, ale kupující o ně nejevili příliš veliký zájem. Více se ujaly živé stromečky, smrčky, jedličky nebo májky ozdobené sladkým pečivem, perníkem a především ovocem – jablky nebo hruškami, mandlemi či rozinkami. Zřejmě roku 1860 se na stromečku v Čechách poprvé rozsvítily lojové svíčky.[5]
Do venkovských stavení pronikaly ozdobené vánoční stromečky ještě pomaleji. Až do první světové války bývala v mnoha domácnostech pouze ozdobená smrková nebo jedlová větev.
Lidé doma mívají obvykle borovice, jedle, smrky nebo umělé stromky.
Na náměstí ve městech se často umísťují velké veřejné vánoční stromy. Poprvé byl strom republiky postaven na brněnském Náměstí svobody v roce 1924 spisovatelem Rudolfem Těsnohlídkem. Pohnula ho k tomu událost, kdy s přáteli nalezli v zimě, v roce 1919, v bílovickém lese, prochladlé děvčátko.[6] Tento prožitek ho zasáhl natolik, že se o Vánocích rozhodl vztyčit na náměstí strom, a pod ním uspořádat sbírku na pomoc všem opuštěným dětem.[7]
Jedním z nejslavnějších českých vánočních stromů byl 24 metrů vysoký smrk z Beskyd, který ozdobil o Vánocích 1999 vatikánské Svatopetrské náměstí. 31 metrů vysoký vánoční smrk na pražském Staroměstském náměstí v roce 2003 spadl a zranil čtyři lidi.[8] V Praze se každý rok umisťuje vánoční strom na Staroměstském náměstí, většinou jde o smrk vysoký od dvaceti do třiatřiceti metrů.[9]
Rovněž rozšířené je vánoční zdobení živě rostoucích stromů. Nejvyššími živě rostoucími vánočně ozdobenými stromy v Česku jsou smrk v Mladkově 30,57 m (k 1. 12. 2013)[10], smrk na Kvildě 26,5 m, smrk ve Valašské Bystřici 24,75 m, smrk ve Žďáru nad Sázavou 22,47 m a smrk v Postoloprtech 20,46 m.[11]
Stromek se také někdy zavěšoval nad štědrovečerní stůl, ovšem špičkou dolů. Takže můžeme říci, že dnešní stromeček je moderní. Ozdobené větve rozdávali i koledníci (větvičky stálezeleného jmelí jsou s Vánoci spjaty od 18. století).

Lenka Čápová

Česko zpívá koledy v Ohnišťanech

Ve středu 8.12. jsme se již poosmé připojili k celorepublikové akci Česko zpívá koledy, kterou organizuje Deník.cz, a do které se zapojují lidé na různých místech celé republiky. Vzhledem k tomu, že se stále nacházíme v době, kdy platí různá nařízení a opatření související s covidem -19, sešli jsme se u rozsvíceného vánočního stromečku v menším počtu, okolo pětadvaceti, abychom si společně zazpívali s Českým rozhlasem. Vysílání přímého přenosu nám, jako každoročně, dokonale zprostředkoval pan Tomáš Čáp. Děkujeme! Věříme, že jste s námi zpívali i z tepla svých domovů. A tak jsme si mohli společně zazpívat známé koledy - Nesem vám noviny, Narodil se Kristus Pán, Půjdem spolu do Betléma, Jak jsi krásné, neviňátko a Pásli ovce Valaši a nakonec vánoční písničku Vánoce, Vánoce přicházejí. A jak se zpívá v této písni – „… bez prskavek tvrdil Slávek…“, tak jsme jako kulisu využili i ty prskavky. Děkujeme všem, kdo si s námi přišli zazpívat a vytvořili tak příjemný adventní podvečer. Více na přiložených fotografiích nebo ve fotogalerii na webových stránkách.

Eva Jiříčková

Hasiči

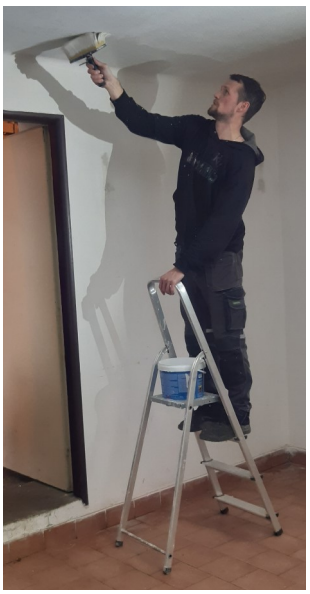
Rok se s rokem sešel a já Vám opět přeji příjemné svátky vánoční a vše nejlepší do nového roku. Nevím jak Vám, ale mě přijde, že tento rok utekl mnohem rychleji než ty předchozí. Nejspíš je to dáno situací v celé společnosti, a i vyhlídky do budoucna nevypadají nijak růžově. Ale přesto doufejme, že rok 2022 bude klidnějším. Ale dost filozofování a pojďme se ohlédnout za tím, do čeho jsme se na podzim pustili.

Stále nás tížilo, že nám v lednu přísná opatření znemožnila uspořádat hasičskou výročku. Využili jsme tedy situace před volbami do poslanecké sněmovny, která znamenala mírné vládní restrikce, a 25. září jsme se sešli na výroční valné hromadě našeho sboru za rok 2020. Do karet nám hrálo i opětovné otevření Obecní hospody. Vše proběhlo, tak jak mělo, a já děkuji přítomným za hladký průběh celé schůze a následné příjemné přátelské posezení. Mírná nervozita, jak si nová hospodská poradí s první akcí, byla zbytečná. Obsluha fungovala dobře a jídlo sklidilo velmi kladné ohlasy.

Následující neděli, 3. října, jsme naši píli věnovali dětem. Uspořádali jsme pro ně dětský maškarní bál, o který byly vloni a letos na jaře ošizeni. Příprava začala v sobotu večer úklidem, nachystáním a výzdobou celého sálu. V neděli, když padla druhá hodina odpolední znamenající začátek bálu, bylo už zaplněno třičtvrtě sálu. Za dalších 20 minut už byly obsazené všechny stoly dětmi s rodiči a prarodiči. Celkem se sešlo na čtyřicet dětí z řad místních i přespolních. Hudbu s moderováním obstaralo duo „Čápů“, které výběrem písniček dokázalo děti hodně rozjančit. Navíc měli naše hasičky připravené soutěže o sladké ceny, čímž dětskou euforii ještě umocnily. Shrnu-li to, maškarní bál se vyvedl se vším všudy.

6. listopadu vyrazili naši nadšenci do závodů TFA do Vlašimi - konkrétně David Snopko, Petr Novotný a Ondřej Šmídek. Konala se tam Pražská a středočeská liga TFA. Jedná se o prestižní závod, na kterém startovalo celkem 70 závodníků napříč všemi kategoriemi. Klasická čtyř-úseková trať s přestávkami je ve Vlašimi nahrazena jedním úsekem, který musíte zdolat na jeden zátah. A jak si naši závodníci poradili s touto obtížnější variantou?

Řekl bych, že velmi slušně, protože vzhledem k velké konkurenci ve svých kategoriích obsadili: David Snopko 6.místo, Petr Novotný 8.místo a Ondřej Šmídek 17.místo. Jen tak dál chlapi.

A máme tu poslední větší akci v našem sboru za rok 2021, kterou byla brigáda na posezóní úklid hasičárny. Během ní jsme navíc kompletně předělali šatnu pro výjezdovou jednotku. Stávající místo pro převlékání členů jednotky při výjezdu bylo pro ostudu a bylo nutné tomu dát štábní kulturu. Navíc nám do jednotky přibyli noví aktivní členové a provizorní převlékárna už nestačila. Večer po brigádě jsme si ještě poseděli a plánovali akce na následující rok 2022.

Všem členům i nečlenům, kteří během uplynulého roku pomáhali při akcích, brigádách, výjezdech a další činnostech spojených s hasičským sborem, děkuji a těším se na spolupráci v nadcházejícím roce. Z. Chalupa

Čerti v Ohnišťanech

Letos, jako tradičně, opět prošla vesnicí pekelná tlupa. Nebyl to nikdo jiný než Mikuláš a anděl se svými čerty a čerticemi. Celkem jedenáct pekelníků prošlo obcí a kontrolovali, jak byly nebo nebyly děti ve vesnici hodné. K tomu jim pomohla kniha hříchů. Mikuláš chtěl od dětí slyšet básničku a také, jak se jim daří ve škole nebo školce. Ty zlobivější přislíbily, že své prohřešky napraví, a že je mají pekelníci příští rok znovu zkontrolovat. Možná i proto zůstal pytel čertů prázdný a v pekle nepřibyl ani jeden živáček. Všechny děti se s návštěvou popasovaly statečně a byly náležitě odměněny sladkostmi, ovocem a také trochou čertovského štěstíčka od jedné z čertic.

P.S.: Děkujeme všem, kteří skupině z pekla finančně přispěli. Výsledná částka byla celá poslána naším andělem tam k nim, na Dobrého anděla, aby mohla dál pomáhat. Adam Jiříček

Rozsvícení vánočního stromečku (27.11.2021)

Prvotní myšlenka uspořádat rozsvícení stromečku i s občerstvením tzv. zabíjačkové hody, vznikla cca před 9 lety. Postupně byl doplněn i program a různé vánoční „atrakce“ a tím jsme se k tomu dostali i my. Zabíjačkové hody se sice již nekonají, ale program a občerstvení jiného druhu zůstává. Každý rok se snažíme Vás zaujmout něčím jiným, nejdříve byly básničky od dětí, které hrály fotbal, posléze postavy Adventu, dále „Jak slaví Vánoce v jiných zemích světa“ a tím již pomalu vstupujeme do našich pohádek. V roce 2017 jsme si připravili pohádku „Anděl Páně“, v roce 2018 oslavila naše republika 100 let od vzniku, proto jste viděli „Vánoce před 100 lety“. V roce 2019 jste viděli „Ohnišťanský vánoční příběh s andělskou návštěvou“, v loňském roce 2020 jste mohli sledovat rozsvícení stromečku pouze on-line přenosem, který nám zajistil Adam. Paní starostka Eva s Tomášem Vás provedli slovem a promítli projekci. Takže i v tento nelehký rok jsme zvládli i s Vámi na dálku rozsvítit stromeček, tak abyste nebyli o nic ochuzeni.

Letošní rok nám přinesl spoustu otazníků ohledně plánovaných akcí, můžeme/nemůžeme, zruší vše/nezruší vše? Připomíná Vám to něco? Třeba: „Loupit, neloupit, sežrat, nesežrat?“. Možná přemýšlíte z čeho to tak asi je? Je to přeci z Mrazíka☺. Tímto přidáváme do našeho seznamu „zahraných“ pohádek v letošním roce právě Mrazíka v našem podání. Jak jste slyšeli v úvodu pohádky, ano, většina ji bude znát, a kdo ne, tak se na ni alespoň podívá.

Opět několik hodin zkoušení, učení textu, kde se doma ozývají z jiných místností odpovědi od rodinných příslušníků, ale myslím, že to stojí za to. My si to užili na 100%, obrovské záchvaty smíchu při zkoušení, pohoda a součinnost všech. Výsledek musíte posoudit vy ostatní, kdo jste se přišel podívat nebo jste vystoupení viděl ze záznamu. K nám už se ta zpětná vazba většinou moc nedostane.

Nechybělo občerstvení, které Vám podávala naše „hospodská“ Natálka, za což moc děkujeme, bylo to super. Letos jsme opět Tomáše potrápili, vymyslet propojení 7 mikrofonů a vše ozvučit, tak, aby to v den D vše fungovalo, jak má, povedlo se na 1.

V průběhu odpoledne starostka Eva popřála Všem hezké Vánoce, děti si zavolaly Mikuláše s andělem, no i čert přišel. Za básničku nebo písničku dostaly pekelný dáreček a už se začíná stmívat, můžeme tedy rozsvítit náš barevný vánoční stromeček. Super, svítí! Uf, povedlo se. A to není všechno, jak je již tradicí, děti i dospělí si mohou napsat dopis Ježíškovi a uvázat ho na svítící balónky a poslat ho až do nebe. No, letos se nám trochu otočil vítr, takže jsme spíš měli svítící strom přání ☺, ale to neznamená, že si přáníčka Ježíšek nevyzvedl. Vyzvedl, to je přeci jasné…..

A už se blížíme do finále pozdního odpoledne, z koupaliště nám svítí rok 2022 v podobě zapálených svíček, projekce nám promítá akce a vyhlášení nejhezčích staveb ze sněhu. Krásný ohňostroj nám zakončuje letošní rozsvícení stromečku.

Dovolte mi na závěr poděkovat všem „hercům“, kteří se opravdu ve velmi krátkém čase naučili texty, obětovali svůj čas a poctivě chodili na zkoušky na úkor všeho ostatního. A ano, jak bylo řečeno v naší pohádce, od léta ještě zkoušet nepřestali a pokaždé něco jiného…Klobouk dolů! A hlavně, vážme si toho, nic není samozřejmost. DÍKY ZA VÁŠ ČAS!

Všem přeji hodně zdraví v novém roce a zase někdy příště na nějaké společné akci.

Lenka Čápová

Do třetice všeho dobrého.

Již druhý rok po založení Zetor klubu jsme přemýšleli , jak naše setkání zpestřit, a tak se nabízela možnost poskytnout našim příznivcům také jiný zážitek, než jen ukázku traktorů. A protože jsme Češi, padla samozřejmě volba na jídlo, ale ne jenom klobásy a pečené maso. A už jsme vymýšleli, co by se dalo realizovat. Nápadů bylo mnoho, ale byla otázka, kdo se o to postará. A první nás napadlo oslovit spolek žen. Ty nadšeně souhlasily a už byla na světě spolupráce, která trvá dodnes. Ženy nejen že jsou u sporáků a pánví, ale ještě navíc vždy překvapí svým kulturním programem, který se těší velké oblibě všech přítomných. Řada přespolních diváků si posteskne, že u nich v obcích nic takového není k vidění a docela nám závidí. A ženy po svém vystoupení obléknou zástěry a pro všechny přítomné pečou bramboráky, prodávají zvěřinový guláš, pro děti oblíbené párky v rohlíku, mažou krajíce chleba se škvarkovou pomazánkou, která chutná všem. Aby toho nebylo málo, tak ještě Zetoráci prodávají uzené klobásy a vepřové maso z grilu.

Jako poděkování spolku žen už od počátku spolupráce bylo připraveno pohoštění při výročce Zetor klubu v hasičském domě. Tam vznikl nápad uspořádat společný výlet, a tak jsme, za přispění obecního úřadu, v říjnu 2017 dali dohromady zájezd do zemědělského muzea v Čáslavi a na zámek Kačina. I další rok jsme plánovali výlet, ale nebyl vhodný termín a proto výlet do muzea veteránů a do Kutné Hory se uskutečnil až na jaře r. 2019. Po traktoriádě jsme se domluvili, že na jaře 2020 uspořádáme společný ples. Vše již bylo připravené, ale týden před termínem přišla zlá zpráva, že všechny hromadné akce jsou v důsledku Covid-19 zrušené. Říkali jsme si, nevadí. Přeplánovali jsme ples na jaro 2021, jenže situace byla ještě horší. Přes léto došlo k rozvolnění a tak po traktoriádě jsme mohli konečně ples uskutečnit. Po krátkých společných poradách jsme ples připravili na 9. října 2021. V té době zase Covid-19 začal nabírat na síle a tak panovaly obavy, zda přijde dost účastníků. Ale obavy nebyly na místě, po dlouhé době se lidé těšili a zaplnili téměř celý sál. K tanci hrála hudba FANDA a jeho banda, v lokále probíhalo losování malé tomboly. Před půlnocí bylo připraveno překvapení. A kdo jiný by to mohl připravit, když ne Spolek ohnišťanských žen. Jejich taneční vystoupení v režii Lenky a Tomáše Čápových nás přeneslo o několik století nazpět. Kostýmy, vybraná hudba a potemnělý sál nasvícený modrými reflektory vytvořily přímo mystickou atmosféru, to všechno dohromady podpořeno scénickým tancem bylo diváky oceněno dlouhotrvajícím potleskem ve stoje. Díky za nevšední zážitek všem aktérům, že v této složité době dokáží připravit skvělou podívanou.

Tak jako na každém plese byla po půlnoci velká tombola, ve které byly hodnotné ceny od našich členů a sponzorů. Poté opět hrála hudba až do druhé hodiny ranní. Poděkování také patří mladému personálu hospůdky, zvládly to velmi dobře na to, že to byla jejich první velká akce.

Díky všem organizátorům, sponzorům a účastníkům. Ples lze hodnotit jako zdařilý a pokud situace bude příznivá, můžeme se těšit na další spolupráci a kulturní setkání.

Milan Purma

Vánoční výstava

Letos opět Spolek ohnišťanských žen uspořádal tradiční vánoční výstavu. Bylo to po roční pauze, rok 2020 byl plný neočekávaných nařízení kvůli pandemii koronaviru. Na konci léta jsme začaly plánovat výstavu, datum byl stanoven na 20. listopadu 2021. Samozřejmě že byly obavy, jak se bude pandemie vyvíjet. Nadšení našich žen bylo veliké, konečně jsme se mohly sejít, plánovat a také se přitom pobavit. Vše dobře dopadlo, výstava proběhla, návštěvníci se přenesli alespoň na chvíli do vánoční atmosféry. Výstavy se zúčastnilo 240 lidí, někdo si možná řekne, že je to málo proti jiným rokům, ale vzhledem k současné situaci, myslím, že účast byla výborná. Věřím, že většina lidí se obává chodit na tyto větší akce ohledně nákazy covidem-19. Výstava byla uspořádána za dodržování vládních opatření, návštěvníci měli roušky, a i organizátoři dodržovali platná nařízení.

Na výstavě bylo možné vidět výrobky dětí Mateřské školy Ohnišťany, Mateřské školy Palackého Nový Bydžov, Základní školy Smidary a vánoční dekorace vyrobené členkami spolku. Zároveň k zakoupení byly výrobky z keramiky, živé květiny, výrobky chráněné šicí dílny, svíčky, vánoční ozdoby z překližky, náramky a náušnice, Vondráčkův mošt, háčkované ozdoby a výrobky pletené z papíru. Zároveň si každý mohl vyrobit vánoční dekoraci dle své fantazie, pro děti bylo připraveno malování na keramiku. Bylo možné i vidět krásně prostřený vánoční stůl doplněný o krásně nastrojené figuríny.

Nakonec se každý mohl občerstvit vánočním punčem, zákuskem nebo chlebíčkem. Naše ženy napekly zákusky, velmi nás těší, že i ženy z „Babince“ se zúčastnily a také napekly zákusky. Všem patří velký dík.

Celým sálem se rozléhala vánoční atmosféra a věřím, že každý, kdo se zúčastnil, alespoň na chvíli zapomněl na každodenní starosti a shon. Všem kdo se podíleli na přípravách této akce patří velké poděkování, zároveň i obecnímu úřadu za podporu.

Věřím, že všichni prožijete vánoce ve zdraví a klidu, do nového roku přeji všem pevné zdraví, pohodu, a abychom se zase mohli bez obav scházet na společných akcích.

Anna Purmová

Máme před sebou poslední fotbalový článek ve zpravodaji roku 2021, který bychom mohli začít klasickou frází HLAVNĚ ZDRAVÍ. Všem fandům místní kopané určitě dojde, že ta fráze má za úkol zmírnit pohled na výsledkově pokažený závěr podzimní části. Možná by se našly i další pozitivní myšlenky, jako například, že horší už to snad být nemůže, čili teď se to dá jen zlepšit.
Poslední důležité body do tabulky získali fotbalisté v derby s Myštěvsem, kde výhra byla jediným pozitivem, ovšem předvedená hra už naznačovala mírné nedostatky v připravenosti, které se v dalších zápasech projevily jako vážné. Přestože by se dala druhá půle podzimní sezóny uznat jako náročnější z důvodu těžších zápasů s kvalitnějšími soupeři z popředí tabulky, neodpustím si stát za tvrzením, že v odehraných zápasech bylo skoro povinné získat aspoň pár bodů. Konkrétně v utkání na domácí půdě s Boharyní snad jen málokdo očekával něco jiného, než tři body, ovšem po porážce nebyl získán ani bod, což asi jen umocnilo špatný, možná až katastrofální stav domácího týmu. V dalších zápasech, ve kterých bylo za úkol radši jakkoliv odehrát utkání, než pomýšlet na bodový zisk, zlepšení nepřišlo a kolikrát padlo více, než dost branek.
Když popřemýšlím o tom, kde se stala chyba, že bylo více týmů lépe připravených, určitě se mi jako první vybaví překážka v podobě stále trvajícího boje s koronavirem a s ním spojenými zákazy. Nemám přehled o tom, jaké podmínky a možnosti mají ostatní týmy na přípravu v této době, ale přesto vidím problém především v hráčích samotných, kteří se nesnaží sami se sebou něco dělat, ať už vlastní samostatnou přípravou, nebo větší účastí na tréninkách. Je to podobné jako s učením, co se nenaučíte, to neumíte. Ve fotbale, co nenatrénujete, to nemáte, ať už fyzičku, či práci s míčem.
Od negativní kritiky zkusím přejít k té více pozitivní a jak už jsem psal, od teď to snad může být už jen lepší, někdy pomůže odrazit se ode dna. Za předpokladu, že jarní část začne podle plánu, první zápas bude první víkend v dubnu. To znamená dostatek času na přípravu, vyléčení zranění a znovunabytí nějakého zápalu do hry, po kterém by neměl být prostor na výmluvy. Bude více než důležité, aby byli fotbalisté připraveni od samého začátku, jelikož první zápasy budou rozhodující v případném boji o udržení v soutěži.
Pomalu se blíží zakončení roku a s ním spojené svátky, tak přestaňme na chvíli řešit drobné starosti a užijme si Vánoce se svými nejbližšími. K tomu Vám celý fotbalový spolek přeje pevné zdraví, nadmíru štěstí, mnoho splněných přání a úspěšný vstup do nového roku 2022.

Filip Matějka

Z naší pošty

Když vyšel Zpravodaj číslo 48, ihned mi volala jedna věrná čtenářka a radostně mi říkala: „Je to dobré! Na první stránce ani jeden černý rámeček a na poslední stránce čtyři čápi!“
Potom došel email od ohnišťanského patriota Zdeňka, kde napsal: „ Velké díky za zpravodaj, ihned jsem ho přečetl a klobouk dolů před vámi, kteří ho tvoříte!“
A další reakce? „Berte ode mne jako zpětnou vazbu, že ty popisky po vsi nebo historické články na stránkách Zpravodaje jsou pro náhodného návštěvníka Ohnišťan příjemným pohledem do historie vaší obce“.
Ale, mám taky jednu nepříznivou reklamaci a to na Historii čísla popisného 50 na straně číslo 6. Zastavil se za mnou pan M., o jehož otci tam píši! Sdělil mi, že v článku je zavádějící věta – „jejich vztah se změnil po smrti paní Bydžovské“ Myslila jsem tím, že spíše se změnily okolnosti jejich vztahu! Tuto větu tedy opravuji na výstižnější znění „jejich vztah se nezměnil ani po smrti paní Bydžovské.“
Tímto se panu M. omlouvám! L. Š.

Tak se ptám !

Nedávno jsem se od jedné paní při nakupování dozvěděla, jak je otrávená z docela prostého důvodu. Pravila mi: „Pani, v naší uličce s---u snad psi z celé vesnice. Sotva vyjdu z vrátek, už stojím v h---ě. To by nešlo, aby po vsi byly záchody pro psy?“
A tak se ptám – šlo by to nebo nešlo? Vůbec nemám představu o tom, kolik takový záchod pro psa stojí peněz, ani jakou vyžaduje údržbu. Mohla by o tomto nezáviděníhodném tématu být napsaná nějaká fundovaná informace? Celkem vzato, ono takové h---o dovede otrávit! Asi jsem měla psát o extrementu, ale to už by nebyl doslovně vyřízený dotaz!

Vánoční doba končí na Hromnice

Vánoční doba dříve končila Hromnicemi – 2. února. Je to vlastně třetí hlavní vánoční svátek. Připomíná událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíška 40 dnů po narození do jeruzalémského chrámu, aby ho odevzdali Bohu a obětovali „dvé holoubata“. V chrámě ho prorok Simeon nazval „světlem k osvícení pohanů“. Zároveň se jedná o svátek Očišťování nejsvětější Panny, které zákon ženě ukládal 40. den po porodu. Dříve se na Hromnice odnášely betlémy z chrámů a sundávala se vánoční výzdoba. Svíčky z vánočních stromů se symbolicky přesouvaly do rukou věřících. Tyto svíce – hromničky – chrání dům před bleskem nebo úrodu před zničením. Dříve se také jako „světlo Kristovo“ tyto svíce přikládaly k lůžku zesnulého. Na mnoha místech se konají mše, na kterých se svíce světí. Zapálení hromničky je pro lidi posilou ve špatných časech.

L. Š.

Historie domu číslo popisné 138

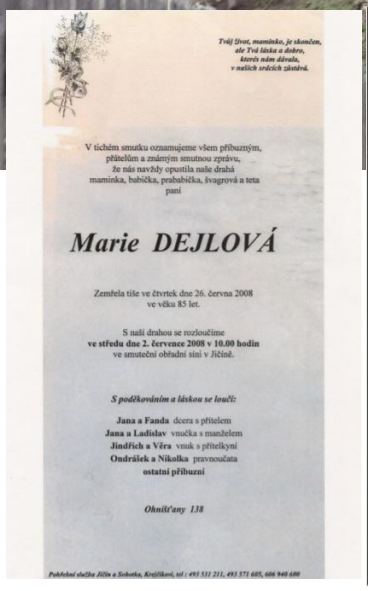

V obecní kronice naší obce píše tehdejší kronikář pan Josef Hanuš o domě číslo popisné 138 toto:
V těsné blízkosti silnice stojí malý dřevěný domek, okny k jihu. Původní došky krytý, v roce 1908 vyhořel a v témže rozsahu byl opatřen novou střechou s taškami a připojen byl malý mlátek. Domek náležel Foltovým. Folta býval kočím u velkostatku, ale poměrně mladý zemřel. Zanechal po sobě vdovu s pěti dětmi. Jeden z nich Josef, byl duševně nemocný. Druhý, František, byl krejčím a zemřel svobodný. Další syn Václav, byl cestářem a v roce 1956 koupil domek číslo popisné 9 od Hloucalových a se svou rodinou se tam odstěhoval. Domek č.p. 138 převzala dcera Marie provdaná za Josefa Dejla, který pocházel z Chomutiček. Měli spolu dceru Marii. Ta pracovala celý život v Bydžově v Mužíkově sodovkárně. Mařenka žila v domku i se svou dcerou Janou. Ta, po provdání, žila se svými dětmi a vnoučaty v Jičíně. Po Mařenčině smrti byl domek rekreačním útočištěm celé Janiny rodiny. Asi po 10 letech jej však Jana prodala.
A najednou se tam začaly dít věci! Nový majitel tam kutil, budoval – vše za ochranou folií! Pak se to celé vylouplo! Nová okna a úplně nový „kabát“! Dokonce, už jsou v oknech i záclony, takže působí útulně a přitom zachoval svou původní podobu i velikost.
Dokonce víme, že v domku má sídlo i Autodoprava Dvořák! Tak vás milí Dvořákovi, vítáme v Ohnišťanech a přejeme vám tady tak hezký život, jako je váš dům.

L. Š.

Tvůj život, maminko, je skončen,
ale Tvá láska a dobro,
kterés nám dávala,
v našich srdcích zůstává.

V tichém smutku oznamujeme všem příbuzným,
přátelům a známým smutnou zprávu,
že nás navždy opustila naše drahá
maminka, babička, prababička, švagrová a teta
paní

Marie DEJLOVÁ

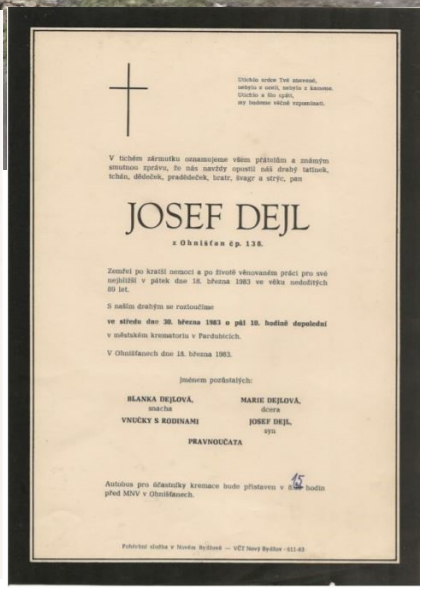
Zemřela tiše ve čtvrtek dne 26. června 2008
ve věku 85 let.

S naší drahou se rozloučíme
ve středu dne 2. července 2008 v 10.00 hodin
ve smuteční obřadní síni v Jičíně.

S poděkováním a láskou se loučí:

Jana a Fanda dcera s přítelem
Jana a Ladislav vnučka s manželem
Jindřich a Věra vnuk s přítelkyní
Ondrášek a Nikolka pravnoučata
ostatní příbuzní

Ohnišťany 138

Ulitého srdce Tvé strevení,
nebylo v cestě, nebylo z kamene.
Ulitého a šlo vždy,
my budeme věčně vzpomínat.

V tichém zármutku oznamujeme všem přátelům a známým
smutnou zprávu, že nás navždy opustil náš drahý tatínek,
tchán, dědeček, pradědeček, bratr, švagr a strýc, pan

JOSEF DEJL

z Ohnišťan čp. 138.

Zemřel po krátké nemoci a po životě věnovaném práci pro své
nejbližší v pátek dne 18. března 1983 ve věku nedožitých
69 let.

S naším drahým se rozloučíme
ve středu dne 30. března 1983 o půl 10. hodině dopoledne
v městském krematoriu v Pardubicích.

V Ohnišťanech dne 18. března 1983.

Jménem pozůstalých:

BLANKA DEJLOVÁ, manžela
MARIE DEJLOVÁ, dcera
VNUČKY S RODINAMI
JOSEF DEJL, syn
PRAVNOUČATA

Autobus pro účastníky kremace bude přistaven v 45 hodin
před MNV v Ohnišťanech.

Pohřební služba v Nové Bydžově — VČ1 Nový Bydžov - 611-63

Obecní úřad Ohnišťany

a

ZUŠ Jana Maláta Nový Bydžov

vás srdečně zvou na Tříkrálový koncert

ve čtvrtek 6.1.2022 od 17.hodin na sále Obecní hospody

Uzávěrka příštího Zpravodaje bude 15. 3. 2022

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali a vyfotografovali Štraufová L., J. Bucek, další fotky L. Čápová, E. Jiříčková, D. Snopko